

[Arbejdsministeren]

Noget af det allerværste, man kan gøre, noget af det allermest ømme er at pille ved ældre menneskers økonomiske forhold, så man ændrer disse til ugunst for dem. Mange mennesker planlægger deres alderdom, mange mennesker sparer op, og der er adskillige historiske eksempler på, at hvis man ødelægger en opsparing, så kan der komme stærke reaktioner fra befolkningen. Må jeg minde om mellemkrigstiden i Tyskland, hvor den stærke inflation ødelagde opsparingen, og de reaktioner, der kom herpå.

Nu tror jeg ikke, at ATP-forslaget vil bringe det så vidt i Danmark, men der vil komme meget stærke reaktioner som: »Hvorfor får jeg ikke mine penge? Hvorfor er det nogle andre, der skal have mine penge – eller de penge, som min ægtefælle har optjent?« Vi kommer rivegalt af sted, hr. Taanquist, hvis vi accepterer det system.

Derfor vil jeg sige det blidt og stille og venligt: Lad os lige tænke os om og analysere på virkningerne af ATP's eller Socialdemokratiets forslag og analysere på vores, så tror jeg, vi i en stilfærdig, rolig og god stund i løbet af sommeren kan nå frem til enighed om, at der skal være en tæt sammenhæng mellem den optjente pensionsret og den ydelse, der skal udbetales til den efterladte. Hvis der ikke er en sådan sammenhæng, tror jeg, vi kommer virkelig galt af sted. Denne problemstilling lægger jeg op til drøftelse af i sommerens løb, og jeg håber meget, at vi kan nå frem til enighed om det.

Andre ordførere har været inde på forskellige problemstillinger. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at det med de 12 pct. var for lidt, det burde ikke være et helligt tal. Jeg kan sige, at det for mig heller ikke er noget helligt tal. Vi har blot taget udgangspunkt i den fordeling, der er mellem egenpension og ægtefællepension under de nuværende vilkår, og så har vi videreført det under den nye ordning. Det mener jeg der er rimelighed i, men hvis der i Folketinget er politisk ønske om, at der skal ændres på det i nedadgående retning eller i opadgående retning, så lad os tage en fuldstændig åben drøftelse om det. Jeg vil i hvert fald ikke på forhånd afvise, at tallet kan være andet end lige præcis 12.

Fru Lilli Gyldenkilde nævnte i øvrigt et spørgsmål, som jeg ved også andre har nævnt i høringsfasen, nemlig dette, at man selv skal søge om at få beløbet udbetalt. Jeg synes også, vi

skal analysere på, om der er mulighed for at kombinere dette retssynspunkt med det administrative synspunkt. Det vil jeg gerne være med til at overveje.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at det er en helt naturlig ting, at vi undersøger forskellige andre pensionsordninger, og at vi tager disse sammenligninger med i vores betragtninger, når vi finder frem til den endelige løsning. Det skulle helst ikke blive noget miskmask, og det mener jeg heller ikke regeringens forslag er; jeg mener, det er logisk. Jeg mener, det er et rigtigt forslag, men lad os prøve at analysere det i lyset af andre pensionsordninger på arbejdsmarkedet.

Hr. Glønborg nævnte problemet med samlevere i forhold til ægtefæller, og som man kan se af min fremsættelsestale, har der været visse problemer med at finde en helt tilfredsstillende løsning på det spørgsmål. Det er altså noget, vi arbejder videre med. Min holdning til ægteskabet tror jeg ikke adskiller sig så forfærdelig meget fra hr. Glønborgs, men vi er efter min opfattelse nødt til at tage hensyn til, at meget store dele af befolkningen nu altså ønsker at indrette deres tilværelse på en anden måde, og det skal lovgivningen efter min opfattelse også tage hensyn til. Lad os se på, hvordan vi kan finde en løsning på det.

Til sidst vil jeg gerne sige til hr. Taanquist, at jeg nu har fået svar på det spørgsmål, som jeg stillede endda flere gange – så mange gange, at hr. Taanquist beskyldte mig for perfiditet, da vi for nogle måneder siden behandlede SF's forslag. Jeg forstod nu, at der var et klart svar fra Socialdemokratiet på spørgsmålet: Hvor stor en del af ATP's midler skal reserveres til ægtefællepensionsordningen? Nu har Socialdemokratiet lagt sig fast på de 12 pct. Det er jeg bestemt ikke utilfreds med; det er det, jeg også selv lægger op til. Men så har vi det afklaret, og så kom vi da det skridt på vejen, den vej hvor der skal tages flere skridt, og som jeg vil lægge op til at vi tager i fællesskab i løbet af sommeren, sådan at vi får denne sag på plads til ikrafttræden så hurtigt som overhovedet muligt.

Taanquist (S):

Det er stadig væk uforståeligt for mig, hvorfor spørgsmålet om de 12 pct. skulle være så stort et spørgsmål ved sidste behandling; det er ikke gået op for mig endnu, hvad årsagen